

FESTIVALOVÉ NOVINY

62. PODĚBRADSKÉ DNY POEZIE

Tak tu máme po roce opět čtyři dny naplněné poezií (i prózou) – krásným slovem proneseným krásným hlasem plným emocí, myšlenek, názorů, pochopení, ale i rozhořčení a smutku, a také naděje. Letošní festival – již 62. Poděbradské dny poezie – jsme netradičně vyhlásili jako platformu autorské poezie. S tím, že vzpomeneme (a potěšíme se jejich díly) básníky, kteří mají (a je jich notná řádka – ani všechny vzpomenout nestihneme) v roce 2025 výročí – narození či fyzického odchodu. Protože jejich díla tady pro nás zůstávají napořád. Dáváme ale také velký prostor mladým začínajícím a odvážným autorům, kteří se věnují tvorbě různých básnických žánrů. Zajděte na zahajovací pořad i koncert a noktuno se slovenským básníkem Jozefem Leikertem, přijďte fandit soutěžícím v sólovém přednesu. Určitě se přijďte podívat na Vizitky hereckých škol a hlavně se zúčastněte poetického putování k Havířskému kostelíku, kde se setkáme s fenoménem slam poetry (bude tam zajištěno i malé občerstvení za vskutku studentské ceny). Nezapomeňte na slavnostní předávání Křišťálových růží se společenským setkáním a sázením nových živých růží do zámeckého rozária, a v neděli se přijďte rozloučit s festivalem na koncert laureátů. Nenechte si ujít nic z programu našeho jedinečného festivalu!

Marta Hrachovinová,
předsedkyně spolku Slovo a hlas

Valérie Zawadská: Když lidi mají něco rádi...

Vzpomenete si na svoje vůbec první dny poezie v Poděbradech?

Pro mě Poděbradské dny poezie budou vždycky Neumannovy Poděbrady, protože jsem prostě vyrůstala a fungovala za onoho „hlubokého jindy“. Nemůžu si vzpomenout, jestli to byl rok osmdesát, nebo dokonce snad sedmdesát devět, kdy jsem měla to štěstí, že jsem v Poděbradech poprvé soutěžila. Pamatuji si, že v porotě byla mimo jiných vzácných lidí Hanka Kofránková a já jsem recitovala báseň Tráva Oldřicha Mikuláška. Dokonce si pamatuji i šaty, které jsem měla na sobě. Byly to dlouhé černé šaty, které mi půjčila budoucí režisérka Mária Křepelková. Ušila jsem si na ně kožený pásek ze zbytků kůžiček, které jsem dostala z nějaké továrny, a protože jsem recitovala o trávě, šla jsem na jeviště bosa. Určitě to bylo za studií na DAMU, soutěž jsem vyhrála a pak ještě několikrát za sebou. Navázala jsem tak na troji vítězství na Wolkerově Prostějovu v letech 1973 až 1975. Zní to jako děsná sebechvála, ale pro mě hodně znamenalo vědomí, že jdu správným směrem, že prostě chci udělat lidem radost a sdělovat jim věci, které si nedokážou pojmenovat. Nejenom oni, ale i já nedovedu spoustě věcí dát jméno a poezie mi v tom pomáhá.

Poděbradské dny poezie letos slaví své 62. narozeniny. Věk jistě úctyhodný a také dokazující trvalý význam této každoroční události pro tolik potřebné šíření krásného slova. A poezie v něm zaslouženě hraje hlavní roli. Má totiž zvláštní schopnost – zpomalit čas. Mezi verši se najednou dýchá jakoby volněji, slova získávají zcela jiný nádech a zabarvení a ticho se rozezná bohulibými tóny. Také letos se u nás v Poděbradech otevírá prostor, ve kterém se můžeme na chvíli zastavit, naslouchat jeden druhému a připomenout si, že krása může být v jistém svátečním okamžiku tak silná, že ani na chvíli neztratí svůj lesk. Poděbradské dny poezie nejsou jen festivalem básní, ale i setkáváním – s druhými, se sebou, s tím, co často v každodenním shonu zaniká. Každý ročník je trochu jiný, ale vždy v sobě přináší stejný cíl – sdílet slova, která mají smysl, a chvíle, které v nás zůstávají. Velké poděkování za to vše náleží hlavnímu organizátorovi festivalu, spolku příznivců mluveného slova Slovo a hlas v čele s jeho předsedkyní paní Martou Hrachovinovou, našemu Městskému kulturnímu centru, všem účinkujícím a vzácným hostům a také divákům, bez jejichž účasti by veškeré snažení postrádalo smysl. Pevně věřím, že se také 62. ročník Poděbradských dnů poezie jaksepatří vydaří. Přeji všem příjemnou zábavu a mnoho nesmazatelných zážitků.

Roman Schulz,
starosta Poděbrad

Co pro vás znamená, že letos dostanete ocenění Křišťálovou růží?

Recituji od tří let, tedy od doby, kdy jsem chodila do mateřské školy. Letos mi bude sedmašedesát. Tak kolik je to let? 64. Takže téměř pětadesát let recituji. Za „hlubokého jindy“ to pochopitelně byli básníci poplatní své době, ale také jsem si dokázala vybrat i jiné autory. Na tom si zakládám, že si celý život až na malé výjimky dělám dramaturgii sama. Když jsem v deseti letech vyhrála okresní recitační soutěž v Šumperku, bylo to s básničkou Lidické ženy. Porota se mě ptala, proč jsem si ji vybrala, že přece takovým věcem nemůžu rozumět. Řekla jsem jim, proč bych nemohla, vždyť probíhá někdo zavraždil matkám děti a to je hrozný. Takovým způsobem ve mně fungoval selský rozum. Nebo v patnácti letech jsem vyhrála Wolkerův Prostějov s básní Mariny Cvetajevy Pokus o rozvod. „Co vy můžete v patnácti letech vědět o nějakých vztazích?“ ptali se mě porotci. Odpověděla jsem jim, že nevím, ale že je to tak hrozná, když se rozejdou lidé, kteří se milují. Bylo to všechno o citech, pocitech. A poezie mě v nich dokázala nasměrovat. Ostatně dodnes miluji citát Mariny Cvetajevy „Ukažte mi správný směr, cestu už najdu sama, uvidíte, jak dokážu být šťastná“.

A to ocenění na PDP?...

Já nevím. Dalo by se říct, že to je vyvrcholení recitační kariéry? V žádném případě! Poděkování, že si někdo všiml, že poezii stále propaguji a miluji? Nevím. Ale každopádně je to pocit štěstí. Příjemný pocit, že nejsem ještě zahrabaná někde v zapomnění.

Kteří jsou vaši oblíbení básníci?

Jan Skácel, Oldřich Mikulášek, Marina Cvetajeva, Jaroslav Seifert, Jiří Orten. Jak vidno, je tam jenom jedna žena. Já prostě miluju mužské autory. Nemohu si pomoci, jsou pro mě srozumitelnější, přijatelnější, jsou mi bližší. Neumím popsat proč, ale uvědomila jsem si, že za tu dlouhou dobu, co recituji, si vybírám především muže básníky.

Pokračování rozhovoru na další straně

Když jsme u těch mužů, napsal vám někdo báseň?

Zaplaťpánbůh nikdo, asi bych ho poslala někam.

A vy jste báseň napsala?

Jednu jedinou v patnácti letech.

Lásku vážíme na zápraží

dřevem vůně nedělního kovového odpoledne

dolů se podívat bojím

abych nepřevážil touhu a vášně

obojí mi tak neznámé.

Jak jste na tom se sázením růží?

V životě jsem růži nesázela. Mám jediný problém. Když budu na jevišti ve svátečním a ve štekách, jestli si mám vzít na sázení holiny. Ráda bych to zvládla a přitom si nezničila svoje společenské boty. Možná to tak udělám, kdyby bylo teplo, šla bych klidně bosky. Jinak mi zahradnické práce absolutně nevdají, na chalupě mám zahrádku, o kterou ráda pečuji. Mám nachystané macešky, petrklíče, a těším se, až se oteplí a zasadím je. Ale růže mám ze všech květin nejradši. Doufám, že ta mnou zasazená bude mít rudý květ.

Co říkáte tomu, že festival poezie tu je už neuvěřitelných 62 let?

Pardon, co je na tom neuvěřitelného? Když lidé mají něco rádi, nedají nikomu možnost, aby to zlikvidoval. Protože vždycky je to o lidech. Naše generace mnohdy zbytečně podceňuje mladé lidi. Ale oni v sobě poezii mají, někdo ji dá najevo a někdo ji nosí v sobě. Na festivalu je úžasné nejen, že se setkávají Češi a Slováci, dospělí lidé a študenti, ale že na sebe za rok nezapomenou. Nemůžou na sebe zapomenout, protože prožili během čtyř dnů v Poděbradech něco, z čeho čerpají další týdny a měsíce. Aspoň já jsem to tak v začátcích měla. Na festivalu jsem zažila neskutečná setkání a s novinářskými studenty Lárou Langrem a Petrem Holmanem také úžasné mejdany. Dodneška se s oběma kamarádím, což je nádherné.

Vladimír Jedlůvský: Poézie je nesmrtelná, o tú sa nemusíme báť

Byl jste někdy v minulosti na Poděbradských dnech poezie?

Súťažného festivalu v prednese poézie a prózy ešte pod názvom Neumannovy Poděbrady som sa zúčastnil dvakrát. Prvý raz ako študent Vysokej školy múzických umení v Bratislave. Vtedy sa robil výber medzi študentmi 3. a 4. ročníka herectva, akési školské kolo a v porote bol režisér Vlado Rusko, profesor Viliam Záborský, prípadne ďalší pedagógovia umeleckého prednesu. Tí vybrali troch – štyroch

nejlepších. Do Poděbrad sme šli radi. Bol to pekný výlet spojený s prezentáciou vlastných recitačných schopností, nadobúdaním skúseností a v neposlednom rade nadväzovaním kontaktov s kolegami z celej Československej republiky. Po druhý raz som v Poděbradoch súťažil už ako profesionálny herec niekedy v 70. rokoch minulého storočia. Bol som aj ocenený, ale už si nepamätám podrobnosti. Zostal len príjemný pocit z pekného kúpeľného mestečka a zo stretnutí s rovesníkmi.

Prozradíte nám svoju reakciu na zprávu, že letos obdržíte Křišťálovou růži?

Keďže som sa o dianí na festivale v Poděbradoch dozvedal len okrajovo od kolegov, bol som veľmi prekvapený, a musím povedať že príjemne.

Co to pro vás znamená zařadit se mezi laureáty, jako jsou Mikuláš Huba, Ladislav Chudík, Viliam Záborský, nebo Božidara Turzonovová?

Je to pre mňa pocta, že som bol zaradený do dlhého zoznamu skvelých českých i slovenských hercov – recitátorov, do ktorého som teraz po rokoch nahliadol. Som rád, že ste spomenuli dvoch mojich pedagógov Viliama Záborského a Mikuláša Hubu, ktorí ma viedli k láske a úcte k horevorenému slovu a odovzdali mi bohatstvo svojich skúseností.

Je verš nebo část monologu, který máte obzvláště rád?

Nad tým ani nemusím dlho rozmýšľať. V poézii Miroslava Válka ich nájdete dosť:

Rád by som bol faraónom s achátovým okom.

Rád by som si ponechal svoj náskok,

svoj odstup od vecí.

Je predsa len príliš zložitá tá hra a nikdy nevieš,

či si ten, čo hľadá, alebo hľadaný.

Psal jste někdy básně?

Áno. Sám pre seba. Ako mnohí mladí ľudia. Hlavne večer, keď prichádza sentiment a s ním často inšpirácia, ale najneskôr na druhý deň som ten výtvor roztrhal.

Na konci slavnostního večera zasadíte svoji růži do zámeckého rozária – už jste někdy „královnu květin“ sázeli?

Nie raz. Na chalupe mám veľa takých kráľovien. Sú krásne, voňavé, a hoci neviem ich mená, sú moje a často a dlho sa kochám pohľadom na ne.

Co byste popřál poezii potažmo Poděbradským dnům poezie?

Šesťdesiatdva rokov je krásny vek a ak sa spája s festivalom prednesu poézie a prózy, tak je skoro neuvěřiteľný. Teší ma, že naň stále pozývate aj umelcov zo Slovenska. Poézia je nesmrtelná, o tú sa nemusíme báť, a Poděbradským dňom poézie želim ešte veľa úspešných ročníkov, neustály záujem mladých umelcov o účasť na festivale a veľa záujemcov aj z radov tých, ktorí poéziu či prózu radi počúvajú.

První dáma českého folku Pavlína Jíšová...

...o poezii: K poezii mám vztah už jen proto, že jsem vyučená učitelka obor český jazyk – hudební výchova na Pedagogické fakultě v Českých Budějovicích...Některé mé písňové texty mohou stát samostatně jako básně.

...o slovenštině: Slovenštinu jsem studovala jeden rok v rámci českého jazyka jako povinný předmět. S československou kapelou CS Band jsem natočila album V proutěném křesle.

...o koncertu na PDP: V programu v Poděbradech zazní starší osvědčený repertoár a pár novinek z alba, které dokončujeme ve studiu v Náchodě s mou dcerou Adélou Bohadlou.

...o dceři: Dcera v dětském věku navštěvovala dramatický soubor při ZUŠ, účastnila se úspěšně mnoha soutěží v přednesu poezie. V Poděbradech bude příležitost jejího přednesu básně Ivana Skácela Uspávanka s Hokusajem.

Ten, kdo nečte poezii, jako kdyby se nemodlil a modlit se odmítal. Nezáleží, zda věříme, anebo nevěříme, každý z nás se přece k něčemu obrací. Já poezii beru jako takovou zpověď. Toto je moje zpověď a myslím si, že také zpověď mé generace. To, že verše momentálně příliš nevycházejí, neznamená, že mám o poezii strach. Tato doba jí sice nepřeje, protože je velmi rychlá a povrchní, ale ono se to zase obrátí.

Jozef Leikert

(Zdroj: slovacký.denik.cz)

Jozef Leikert: Kto som

Kreslím si detstvo
do piesku
a rozmýšľam,
kto som.

Aké je to jednoduché
a pritom ťažké.

Len kolovrátok nohy
drží ma,
aby som nevzlietol.

(Básnická sbírka Potichu)

ostatní, že v tom nejsou sami. Protože věříme, že sdělená bolest je poloviční bolest. Právě proto je důležité o těchto tématech mluvit, abychom je dokázali lépe pochopit a vyrovnat se s nimi.

Katedra bábkarskej tvorby VŠMU

24. novembra 1663 prevzal Otto von Rilke, pán na Langenau, Gränitzi a Ziegre, podiel na majetku Linda po svojom bratovi Krištofovi, ktorý padol v Uhorsku. Musel sa však zaviazat, že dedičstvo tohto léna bude neplatné, ako by sa jeho brat Krištof (ktorý podľa predloženého úmrtného listu zomrel) vrátil... Táto strohá archívna správa inšpirovala básnika Reinera Mariu Rilkeho k napísaniu básnickej skladby, v ktorej sledujeme osud mladého šľachtica – takmer chlapca – s rovnakým priezviskom, ako má autor. Bola to dlhá a úmorná cesta, ktorá zaznamenáva nielen pohyb vojska na nepriateľské územie, ale aj pohyb medzi skutočnosťou a neskutočnosťou, medzi detstvom a dospelosťou, medzi láskou a nenávisťou, snom a realitou, priestorom a nekonečnom, bytím a nebytím. Aj naša cesta – cesta študentov 2. ročníka bábkoherektva – bola dlhá a trnitá pri hľadaní inscenačných možností tejto skladby. Nakoniec sa nám predsa len podarilo spolu s básňou docvárať do Poděbrad a veríme, že toto územie nepriateľské nebude.

Malý povzdech

Slovenské kolegyně a kolegové byli vždycky skvělími, neuvěřitelně citlivými recitátorkami a recitátory. Poděbrady nám s nimi přinášely mnohé krásné chvíle. Ty se pak promítaly do Slovenských večerů v pražské Viole nebo do jiných Česko-Slovenských tvůrčích setkání. Škoda, že jich je čím dál méně. Chybí mi slovenský temperament, vadí mi, že mladší ročníky už musejí mít u slovenských filmů titulky.

V roce 1967 – tedy kdysi – jsme s Vierou Hladkou získaly za vítězství v Poděbradech (kategorie studenti DAMU a VŠMU) výlet do Paříže. Na těch pár dnů v hotelu divné pověsti jsme nikdy nezapomněly – stejně jako zdi toho hotelu určitě nezapomněly na náš česko-slovenský burácivý smích. Škoda, že mi to Viera už nemůže potvrdit.

Lida Engelová

Pták Ohnivák a liška Ryška

Pohádka o hudebním království, kde v zahradě rostla zázračná jablonoň, která plodila zlatá jablka. Pan král si každý den jedno utrhnul a byl šťastný jako blecha. Ale jednoho dne tam jablko

nebylo a s králem bylo zle. Naštěstí měl tři syny a ti se rozhodli tatínka zachránit. Podaří se jim vypátrat zloděje a tatínka krále zachránit? Loutková pohádka od K. J. Erbena je především o lásce a zradě a taky tom, že největší zlo je ukryto v nás a jenom na nás je, jestli ho dokážeme přemoci a zda se umíme obětovat pro druhé.

Vizitky VIZITEK

Konzervatoř Brno

Studenti-budoucí maturanti hudebně-dramatického oboru se představí v pásmu vybraných veršů z knihy Eve Enslorové „Jsem citlivá bytost aneb Srdce nezná mapu“ doplněné básněmi Marty Podgórníkové, Charlese Bukowského a výpovědi Líby Taylor. Nahlédněte spolu s nimi do uta-

Vyšší odborná škola Praha

Oklahoma (oficiálně State of Oklahoma) je stát nacházející se na jihu Spojených států amerických, v oblasti západních jižních států v jižním regionu USA. Oklahoma hraničí na severu s Kansasem, na severovýchodě s Missouri, na východě s Arkansasem, na jihu s Texasem, na západě s Novým Mexikem a na severozápadě s Coloradem. Tak to my nejme.

Děkujeme všem pracovníkům Městského kulturního centra za spolupráci při přípravě a průběhu festivalu, Herecké asociaci za záštitu, za trvalou podporu Ministerstvu kultury ČR a Státnímu fondu kultury. Velký dík patří městu Poděbrady v čele s panem starostou Romanem Schulzem a místostarostou Ladislavem Langrem. Děkujeme i dalším podporovatelům našeho festivalu v čele s Nadací český literární fond, Českému rozhlasu, Filipu Tomášovi, Odeonu a Obci spisovatelů. Děkujeme všem, kteří podporují svou prací i financemi náš jedinečný festival.

Marta Hrachovinová,

předsedkyně spolku Slovo a hlas

Festivalové noviny 62. Poděbradských dnů poezie

Připravilo Městské kulturní centrum Poděbrady,

Jiřího nám. 1/1, 290 01 Poděbrady,

telefon 325 216 505, www.ipodebrady.cz. Editor: Mgr. Monika Langrová

Grafická úprava: Dominik Seidl

PROGRAM 62. PODĚBRADSKÝCH DNŮ POEZIE

Čtvrtek 24. dubna

16.00 Slavnostní zahájení 62. PDP

Úvodní slovo starosty města Poděbrady Romana Schulze, prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky a předsedkyně spolku Slovo a hlas Marty Hrachovinové

Z lesů, vod a strání – z poezie

S. K. Neumanna

Účinkují: Nina Martínková, žáci ZUŠ

Otakara Vondrovice a členové Hereckého studia Elišky Peškové

Připravil Josef Kačmarčík

Atrium městského úřadu / Obřadní síň

18.00 Losování pořadí Fóra přednesu poezie a prózy I. a II. kategorie

Zámecký biograf

19.00 Pavlína Jiřová & Bohadlo

Koncert zpěvačky, textařky a skladatelky, Rytířky českého folku s kapelou

Divadlo Na Kovárně

21.00 Nokturno (cyklus Setkání s básníkem) – Bežat' lásce oproti

Setkání se slovenským básníkem a historikem Jozefem Leikertem a jeho poezii

Připravila a spolu s autorem účinkuje:

Marta Hrachovinová

Restaurace Zámek

Pátek 25. dubna

8.30 a 10.00 K. J. Erben: Pták Ohnivák a liška Ryška

Pohádka studentů Vyšší odborné školy herecké v Praze oboru Herectví s loutkou o lásce a zradě a o to, že největší zlo je ukryto v nás a jenom na nás je, jestli ho dokážeme přemoci a obětovat se pro druhé

Účinkují: Milena Krupičková, Tadeáš Lorenc, Veronika Poslová, Tereza Engelová/Karolína Růžičková, Pavel Socha, Dmitrii Turbanov

Režie: Tomáš Běhal, Richard Maška

a kolektiv

Divadlo Na Kovárně

12.30 Fórum přednesu poezie a prózy I. kategorie

Porota: David Kroča (předseda), Jana Machalíková, Vít Malota, Zuzana Budinská, Eva Žilineková

Divadlo Na Kovárně

17.30 VIZITKY – Konzervatoř Brno

Jsem citlivá bytost

Náhled do utajeného života dívek

a jednoho chlapce z různých koutů světa – pásmo veršů autorských i E. Ensler, M. Podgórník a Ch. Bukowského

Účinkují studenti hudebně-dramatického oboru 4. ročníku:

Dominika Damborská, Adéla Jakubcová,

Markéta Kolářová a Jakub Selinger

Choreografie: Ivana Kloubková

Dramaturgie a režie: Věra Zástěrová-

Sasínková

Divadlo Na Kovárně

19.00 VIZITKY – Vysoká škola múzických umění Bratislava

R. M. Rilke: Pieseň o láske a smrti korneta Krištofa Rilkeho

Básnická skladba v preklade Miroslava

Válka o pohybe medzi skutočnosťou

a neskutočnosťou času, medzi detstvom

a dospelosťou, medzi láskou a nenávisťou,

snom a realitou

Účinkujú študenti 2. ročníku bábkarkej

tvorby: Natália Balúnová, Lucia Farkašová,

Filip Gárik, Ema Hudáková, Ela Hudáková,

Matej Janšto, Ivona Petriková, Hana

Slaninová, Veronika Zišková, Ondrej Žec

Pedagogické vedení: Helena Čertíková

Divadlo Na Kovárně

20.00 Poetické putování od 1. náměstí poděbradského zámku k Havířskému kostelíku s několika inspirativními zastaveními

Účinkují: Martina Mašková, Vít Malota, Eliška Nedvěďová, Vít Roleček a další za doprovodu hudebníků z řad žáků ZUŠ

Otakara Vondrovice

20.40 Happening slam poetry a improvizované autorské poezie

Setkání s fenoménem, který na našem festivalu dosud nebyl, mezi jinými s Anatolem Svahilcem a dalšími mladými básníky

Moderuje: Jana Machalíková

U Havířského kostelíku

Sobota 26. dubna

09.00 Volná tribuna I. kategorie

Seminář s odbornou porotou

Zámecký biograf

12.30 Fórum přednesu poezie a prózy II. kategorie

Porota: Aleš Vrzák (předseda), Viera Kučerová, Martina Longinová, Apolena Veldová, Lucia Vráblicová

Divadlo Na Kovárně

17.15 VIZITKY – Pražská konzervatoř Napsaly, napsaly jsme...

Hledání osobní identity prostřednictvím vlastních textů a textů vypůjčených od

renomovaných světových autorek

Účinkují posluchačky 3. a 4. ročníku

Hudebně dramatického oddělení: Adéla

Pilátová, Nikola Kylarová, Magdaléna

Mrkvicová, Alisa Gertsovskaya

a Vendula Mrkvicová

Pedagogické vedení: Eva Vosková

Zámecký biograf

18.15 VIZITKY – Vyšší odborná škola herecká Praha

O KlaHoMa

Pásmo autorské poezie – i zhudebněné – studentů 3. ročníku oboru Herectví

a moderování Zdenky Kovářové,

Klára Marouškové a Jana Riegra

Zámecký biograf

20.00 Slavnostní večer předání Křišťálových růží

Vladimíru Jedlůvskému –

laudatio Alfréd Swan

Valérii Zawadské –

laudatio Lída Engelová

Ivanu Trojanovi –

laudatio Aleš Vrzák

s následným sázením růží do rozária

poděbradského zámku

Hudba: Lenka Kozderková – flétny

Křišťálové růže předají starosta města

Poděbrady Roman Schulz a předsedkyně

spolku Slovo a hlas Marta Hrachovinová

Divadlo Na Kovárně a 1. nádvoří

poděbradského zámku

Společenské setkání

Foyer Divadla Na Kovárně a 1. nádvoří

poděbradského zámku

Neděle 27. dubna

09.30 Volná tribuna II. kategorie

Seminář s odbornou porotou

Zámecký biograf

14.00 Koncert laureátů I. a II. kategorie Fóra přednesu poezie a prózy

se slavnostním předáním cen a hodnocením laické poroty

Připraví: Apolena Veldová

Ceny předají předsedkyně spolku Slovo

a hlas Marta Hrachovinová, místostarosta

Ladislav Langr a prezident Herecké

asociace Ondřej Kepka

Divadlo Na Kovárně

Na 62. Poděbradské dny poezie přispívají:

MINISTERSTVO
KULTURY

Státní fond kultury ČR

Poděbrady
město

Slovo a hlas, z. s.

Městské kulturní centrum
Poděbrady

Český rozhlas

RÁDIO
DEVÍN

Literární fond

Fond na podporu umění